

אמרי שפר אוסף "ריא"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אומר רבי שלום-מרדכי מברז'אן: רק כשתאמר בלבבך בכנות שאינך יכול להורישם בדרך הטבע, רק אז לא תירא מהם, כי יושיעך ה'. כל עוד אתה חושב, שתוכל להורישם בכח עצמך ובעוצם ירך – יש לך באמת מה להתיירא מהם, היות ואינך סומך על ישועת ה' אלא על עוצם ירך, ומה ערך לגבורתך...

אכילת בשר שנשאר משבת: מאכלים של בשר שנותרו לו מסעודות השבת יש מחמירים שלא לאוכלם. ויש מקילים בזה מפני שנתבשלו בהיתר. והמיקל בזה יש לו על מה שיסמוך. ואם רוצה לאוכלם בסעודה רביעית ורגיל בכך מותר בזה אף לכתחילה (כ"כ בספר שדי חמד) פאת השדה מערכת בין המצרים סוף אות ג. (להתיר בסעודת מלווה מלכה לרגיל בכך. וע"ע בספר חזו"ע עמ' קעז שהאריך בזה כיד ה' הטובה עליו. ובילקוט"י עמ' ער. ובספר תורת המועדים עמ' קפה.)

אלי ציון ועריה כמו אשה בצריה (קינות לתשעה באב) אמר הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע - לא בכדי דימו את עם ישראל כ"אשה בצריה", כי אמנם אישה בצריה סובלת, אבל יש לה הרגשה שעוד מעט תשתחרר מסבלותיה ומיד תנוח עם הרך הנולד. כך אנו בטוחים אפילו בזמנים הקשים, שבמהרה תהיה לנו השמחה של הגאולה המלאה והשלמה (פנינים)

אמרו חז"ל: "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה" - מי שהחזיק את עצמו קרוב בימי האבלות יהיה קרוב אף בימי הגאולה.

אמר רב גדול שההבדל בין עיתון לספרים הקדושים שעיתון כתוב הרבה מילים וקצת תוכן ובגמרא קצת מילים והרבה תוכן.

אנו אומרים ר' "חנינא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות". אם הקב"ה היה מחפש לזכות אותנו היה נותן לנו 10-15 מצוות וזהו? (זו שאלתו של הרמב"ם) השיב הרב פינקוס: הקב"ה חיפש לזכות אותנו במצוות ושתל המון מצוות בפעולות היום-יומיות כמו לנעול נעליים - ימין ואח"כ שמאל, לשרוך שורכים שמאל ואח"כ ימין, נטילת ידיים. דברים שאדם עושה ממילא והוא מקבל עליהם שכר... (הרב פינקוס זצ"ל)

אנחנו צריכים להתמלא השראה לנוכח מי שיש בו את האומץ לחלוק עם העולם את היצירות והדעות שלו, תזכרו אומץ זה דבר מדבק, הייתי אומר אתה חייב להיות אמיץ עם החיים שלך כדי שאחרים יוכלו להיות אמיצים עם החיים שלהם אל תישכח שגם אתה מקור של השראה לאחרים.

בערב ט' באב הרבה זמן לפני השקיעה אחד הלך לבית הכנסת ונעל נעליים [שאסור ללכת איתן בטי באב] ולקח אתו שקית עם נעלי בית [שמותר להשתמש בטי באב]. לפני שיצא אשתו אמרה לו: אתה הולך לבית הכנסת עם שקית, ושם אתה מחליף את הנעלים, ובחזור אתה מגיע עם שקית. אולי תלך מעכשיו עם נעלי בית לבית הכנסת וכך לא תצטרך לקחת אתך בהלך ובחזור שקית ביד?!". ענה לאשתו: "אולי בדרך לבית הכנסת משיח יבוא, איזה טעם יש בזה לפגוש את המשיח עם נעלי בית?"

ברכת הלבנה: בצאת הצום לאחר תפילת ערבית נהגו לברך ברכת הלבנה ברוב עם, וראוי שקודם הברכה ינעל מנעליו, ויטעם משהו. אומנם אם בעבור זה יפסיד את הברכה ברוב עם, עדיף שיברך עמהם (חזו"ע עמ' תי).

בתהילים (בפרק יג) נאמר "עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי" - מתי יש הסתר פנים? כשאדם משית לעצמו עצות. אבל כשמגיעים למסקנה שרק ה' יתברך יכול לעזור - אז זוכים לגילוים מופלאים של השגחה. בכלל, מה לי לדאוג על העתיד? "תמים תהיה עם השם אלוקיך!" רש"י אומר שם: 'ולא תחקור אחר העתידות', ואין זה משנה אילו עתידות, מה שיהיה בעוד עשר שנים או בעוד עשר דקות (במאמר ששמעתי מהרבי מסקולען זצ"ל, שאמר בשם הרה"ק מרוזין ז"ע)

בתשעה באב יושבים על ספסל נמוך (דלא כתוב ג' טפחים, רק נמוך. בנתיבות ההלכה 512). וכן החזו"א לא הקפיד שיהיה פחות מג' טפחים, אלא שיהא נמוך מספסל רגיל. מי שאינו יכול לשבת על כסא נמוך (בגלל חולי), עדיף שיתפלל בבית ולא יישב בביה"כ על כסא גבוה (הגר"ח קניבסקי שליט"א).

בתשעה באב עצמו, אף שרחיצה וסיכה אסורים, אך חיטוי הידיים באלכוהול אינו בגדר רחיצה וסיכה אלא הסרת הזוהמה, ובוודאי בעת הסכנה מותר ונצרך הוא.

גיהוץ: מותר לגהץ במגהץ חם את בגדיו אפילו בשבוע שחל בו. ולכן חולצה מכובסת שלבשה קודם לכן מותר לגהצה (כ"כ המשנ"ב סי' תקמ"א ס"ק ט. וכה"ח ס"ק יב. והביאם החזו"ע עמ' רלח. ודעת האור"צ שמותר רק אם גיהץ החולצה קודם שלבשה לפני שבוע שחל בו).

גם אם חתונה נדחית מסיבות אובייקטיביות (כמו במקרה שהחתן או הכלה נדרשים להיות בבידוד), אין להוסיף לדחותה, אלא יש להשתדל לקיימה בהקדם האפשרי.

גם בשבת חזון מתפללים בשמחה, בניגון ובנעימה קדושה, ויענו כל הקהל יחדיו בקול רינה ותודה כנהוג בכל שבתות השנה. ולא כאותם שעדיין מחזיקים במנהגם לומר קטעים מסוימים בקול קינה ובכיה, או שקוראים את ההפטרה בניגון של קינה, וכתבו הפוסקים, שמצוה רבה לבטל מנהגם, כי אין זה כבודה של השבת כלל וכלל (כן העלה בשו"ת הרדב"ז ח"ג סימן תרמה. וכ"כ מרן החיד"א בברכ"י סימן תקנ"א סק"ב. והשערי תשובה סק"ו. וכה"ח ס"ק יד. ועוד. וכן נהג החזו"א הובא בס' אשרי האיש ח"ג עמ' תסג. וכן העלה בספר תורת המועדים עמ' ריח).

האוצר הגדול ביותר - אמונה.

האוצר הגדול ביותר - לדעת לנצל את ימי הנעורים.

האור החיים הקדוש אומר, כי הפסוק "וזכרת את ה' אלוקיך", הוא בסיס ויסוד לכל, שצריך לתת לבו על טובתו כי מה' היתה לו, ודבר זה יעירהו תמיד להכיר בוראו והשגחתו עליו. הזיכרון של הפסוק הזה הוא קריטי, כי תחילת תחבולות יצר האדם היא להשכיחו דבר זה, ודרך זה יכנס לאבדו!

האור החיים הק' בספרו ראשון לציון אומר הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברו בו זכור אזכרנו עוד, ילד אפילו כשמתלכלך מנשקים אותו, אבל גדול שמתלכלך מתרחקים ממנו, אומר הקב"ה הבן יקיר לי אפרים אתה אצלי כמו ילד שעשועים. יהודי בכל מצב לא לברוח מהמציאות.

ה"אור החיים" כתב, במי שירצה לטעון שאין התורה נותנת פרנסה ללומדיה הוא בכלל מוציא שם רע על התורה חס ושלום, ואם ראית שאין קמח דע שזה בגלל שאין תורה.

